MIELIPIDE

Parempaa lihaa palvattuna en ole syönyt ikinä, kuin hevosta. **NIMIMERKKI REPONEN MT:N VERKKOKESKUSTELUSSA**

LUKIJALTA

Aito ayrshire on kadonnut

Lehmien tiinehtyminen on aina ollut jonkinlainen ongelma, mutta vaikuttaa siltä, että vaikeuksia on alkanut ilmetä entistä enemmän. Enkä lainkaan ihmettele asiaa. Omia kokemuksia löytyy vuosien varrelta.

Päädyimme aikanaan käyttämään lehmillä fosforirikasta kivennäistä ympäri vuoden, koska se selvästi paransi lehmien tiinehtyvyyttä ja poikimahalvaukset loppuivat käytännössä lähes kokonaan.

Meille kuitenkin suositeltiin siirtymistä magnesiumrikkaaseen kivennäiseen, koska ruokinta alkoi olla hyvin säilörehuvoittoista ympäri vuoden ja ympäristöseikatkin painoivat puntarissa.

Kun olimme käyttäneet uutta kivennäistä jonkin aikaa, lehmien kiimahäiriöt pahenivat. Alkoi toisaalta esiintyä kiimattomuutta, toisaalta pitkiä, päättymättömiä kiimoja. Emme kuitenkaan palanneet entiseen.

Sitten meille alkoi syntyä vaivaisia vasikoita, joiden etusorkat kääntyivät taaksepäin. Vasikat oppivat kyllä muutaman viikon kuluessa seisomaan kunnolla, mutta aika surkeaa oli katsella, kun vasikkaparat yrittivät seisoa surkeilla jaloillaan ja putoilivat aina polvilleen.

Kun näitä vasikoita syntyi parin kuukauden sisällä lähes kaikista poikimisista, teimme päätöksen. Ostimme maatalouskaupasta pari säkkiä Dinatroa (dinatriumfosfaattia) ja syötimme ne lehmille kuuriluontoisesti. Palasimme takaisin fosforikivennäisen käyttäjiksi, vaikka se olikin kallista.

Tämän jälkeen meille on syntynyt yksi jalkavaivainen vasikka, sekin hieholle, joka oli ulkona koko kesän, sai siellä nykyajan vaatimusten mukaista matalafosforista ellei peräti fosforitonta kivennäistä ja poiki syksyllä heti laidunkauden jälkeen.

Nykyeläinlääkärit eivät ilmeisesti missään olosuhteissa saa sanoa, että lehmällä on fosforin puute, on se miten ilmeistä tahansa.

Ennen myös opetettiin, että ummessaoloaikana lehmä täydentää luittensa kivennäisvarastot maidontuotantoa varten, mutta nykyisissä ummessaoloajan kivennäisissä on lähinnä magnesiumia, koska kalsiumin syöttäminen lisää poikimahalvausriskiä ja fosfori saastuttaa maailman. Voi nykylehmäraukkaa, millä se oikein pitää kivennäistasapainonsa kunnossa!

Viime syksynä lopetimme lypsykarjan pidon eikä yhtään liian aikaisin. Vanhana ayrshirenkasvattajana minua on viime vuosina kiusannut se, että aito suomalainen ayrshire on käytännössä kadonnut. Vielä 50- ja 60-luvuille ay-lehmä oli valkovoittoinen nauta, jolla oli yleensä ruskea kaula, hiukan ruskeaa päässä ja kyljissä ruskea laikutus. Nyky-ay on lähes täysruskea nauta, jonka perimässä on paljon enemmän punaisia pohjoismaisia rotuja kuin aitoa ayrshireä. Eikö olisi paljon asiallisempaa kutsua rotua Suomen punaiseksi kuin ayrshireksi? Sonniluetteloissakin komeilevat tuontisonnit selkeänä enemmistönä.

Oliko se kymmeniä vuosia jalostettu ayrshire tosiaan loppujen lopuksi niin huono lehmä, että sen perimä on täytynyt sekoittaa ja hävittää noihin punaisiin rotuihin?

Anni Tiura
Akaa

MARKKU VUORIKARI

Kirjoittaja epäilee fosforin puutteen olevan syynä tiinehtymisongelmiin.

Lihaa

Hevosjauhelihan laatuluokat: 1 hevosenlihaa, 2 hevonen karvoineen, 3 hevonen karvoineen ja pätkä tallin seinää.
Kotimaisen ystävä

Huijari huijaa kunnolla. Olisiko vielä hepat tarkastamatta.
Mirri margariissa

Onpa merkillistä, lihoja sotketaan keskenään eikä ketään syytetä esimerkiksi petoksesta.
Sarvikuonojen maa

Ennen oli lehmänliha lehmää ja sonninliha sonnia. Nykyään on kaupan härkää, siis lehmää tai hevosta. Mitä opiksi? Mitä isompi pata, sen sekaisempi soppa.
Hämmentäjä

Susista

Kuka todella korvaa susien takia menetetyn lapsuuden?
Vankina kodissaan

Onko kaikki sudet pakko tappaa? Suuri aidattu eläinpuisto/suojelualue pihasusille. Safari ajeluita ulkomaalaisille.
Eksotiikkaa

Luonnonsuojelijat pitävät petoeläimiä ystävänään, mutta eivät tohdi tulla lapsineen pois kaupungista asumaan susialueille.
Pelkäävätköhän?

EU:n komissaari: Voitte päättää (Suomessa) susipolitiikasta ihan itse. Kuka valehtelee asiassa?
Vastausta vailla

Veroja riittää

Myytiin metsää. Myyntivero ja maksettavat alvit. Loput puut pysyvät metsässä. Verotus aivan järkyttävää. Ja sitten ihmetellään, miksi puu ei liiku.
Ei nimimerkkiä

Vaihda firmaa

Toivonsa heittänyt. Kokeile sinäkin kilpailevia firmoja. Meillä 24 lehmää ja toimilupa. Ei ainakaan huonommin mene.
Ei nimimerkkiä

Oluesta

Keskustan Saarikko haluaa keskioluet pois kaupasta. Se tietäisi loppua viimeisillekin kyläkaupoille. En äänestä ikinä enää keskustaa.
Keppana

Halvalla maidolla

Kuka keksisi auton, joka käy maidolla. Tulisi huristelu paljon halvemmaksi, vaikka ostaisi ”menoveden” litran tölkeissä.
Irmeli

Turhaa puhetta

Rakas Ville Niinistö, miten Suomen maaseudusta voi tulla vuonna 2050 menestystarina, jos täällä eivät saa ihmiset asua?
Pohjan Akka

Maan omistus

Maan omistukselle käy niin kuin vesialueiden omistuksessa. Muut määräävät.
Näin käy

Työaika

Jos Euroopan lyhimpään työaikaan halutaan vielä kolme vapaapäivää, otettakoon ne väliaikaisiksi tarkoitetuista pekkaspäivistä.
Ei nimimerkkiä

Luomusta

Kukkakeppi. Luomutuotanto valitettavasti perustuu paljolti rikkaruohon viljelyyn.
Aurinko

Miten on?

Jyrki. Missä vaiheessa on Ahvenanmaan kuntauudistus?
Osa Suomea?

VIERASKOLUMNI

Uusi demokratia on organisoitava

Viime aikoina on keskusteltu suoran demokratian lisäämisen tarpeesta. Kansalaisille ei enää riitä pelkkä äänestäminen, vaan erityisesti kunnissa tarvitaan uusia vaikuttamisen välineitä.

Toistaiseksi uuden demokratian keinoista on keskusteltu yksi kerrallaan. Erityisesti kunnissa olisi kuitenkin pohdittava, minkälainen kokonaisuus suoran demokratian käytännöistä voitaisiin sommitella.

Etenkin suurentuvissa kunnissa asukkaat pelkäävät arjen ympäristöjään koskevan päätöksenteon karkaavan liian etäälle. Yksi uuden demokratian keskeinen osatekijä on toimivaltainen kunnanosahallinto. Sen aluejaotus on mietittävä kansalaisten tarpeista lähtien.

Aina eivät vanhat peruskunnat ole parhaita vaihtoehtoja. Kunnaosahallinnon piirissä tulee olla ainakin osa perusterveydenhuollosta, kotipalvelut, kirjastot, neuvolat, päivähoito ja alakoulut sekä mahdollisuus vaikuttaa kaavoituksen periaatteisiin.

Todellinen kunnanosademokratia edellyttää alueperustaista budjetointia sekä tarkkaa pohdintaa keskitetysti ja hajautetusti hoidettavista asioista. Tähänastiset kokemukset ovat osoittaneet, että näennäisen toimivallan alue-elimiä ei kannata perustaa.

Kansalaisraadit lisäävät kuntalaisten osallisuutta. Uuden demokratian vakavasti ottavassa kunnassa pohditaan, missä asioissa kansalaisraateja sekä muita asiantuntijoiden ja kuntalaisten yhteistyöfoorumeita kannattaa käyttää. Kansalaislähtöiset pohdinnat voivat liittyä kunnanosiin, mutta yhtä hyvin voidaan käsitellä yleisempiä asioita, esimerkiksi kaavoituksen periaatteita koko kunnassa.

On tärkeää päättää tavoista, joilla kansalaisfoorumien esitykset otetaan osaksi päätöksenteon valmistelua. Tähän on toistaiseksi kiinnitetty riittämättömästi huomiota.

Internetiin on mahdollista kehittää monelaisia kansalaisia ja päätöksentekijöitä palvelevia osallisuuden muotoja. Tähdellistä on kuitenkin huolehtia riittävistä resursseista, jotta varteenotettavat näkemykset kyetään siivilöimään ja valmistelemaan konkreettisiksi esityksiksi. Facebookpeukutusten seuranta ja keskusteluketjujen ihmettely eivät riitä.

Internet tarjoaa kansalaisille oivan mahdollisuuden esittää konkreettisia parannusehdotuksia. Kunnan kotisivulle voidaan tehdä selkeä käyttöliittymä, jonka avulla asukas voi merkitä karttaan kohdan, jossa on esimerkiksi päällystevaurio. Hän voi liittää mukaan selostuksen ja valokuvan. Jos organisointi on asianmukaista, ilmaantuu paikalle parin päivän kuluessa kunnan korjauspartio. Vastaavaa täsmäjärjestelyä on mahdollista soveltaa esimerkiksi kansalaisten palveluissa havaitsemiin puutteisiin.

Uuden demokratian muoto on myös osallistuva budjetointi. Kunnan talousarviossa varataan esimerkiksi 100 000 euroa lasten leikkipuistojen kehittämiseen. Lapsille annetaan mahdollisuus ideointiin ja parhaat ideat toteutetaan. Vastaava määräraha voidaan budjetoida esimerkiksi kirjastojen kehittämiseen. Kirjastojen käyttäjät saavat esittää uusia sisältöjä kirjastojen palveluihin.

Kunnissa on tähdellistä tunnistaa demokratiaa vahvistavat uudet mahdollisuudet. Niiden avulla pystytään sommittelemaan kansalaisvaikuttamisen kokonaisuus, jossa alueperustaiset, koko kuntaa koskevat ja internetissä olevat välineet täydentävät ja tukevat toisiaan. Kunkin erillisen keinon rooli ja huomioon ottamisen tavat on määriteltävä täsmällisesti. Monipuolisesti kansalaisten osallisuudesta huolehtiva kunta toteuttaa kunnan perusideaa: kunta on asukkaidensa muodostama yhteisö.

HANNU KATAJAMÄKI
on Vaasan yliopiston aluetieteen professori.

hannu.katajamaki@uva.fi

Ihminen vai peto?

Otsikon kysymys on enemmän, kuin aiheellinen tämän päivän EU-Suomessa. MT:ssa, tällä palstalla (6.2.) Väinö Kuivalainen Siilinjärveltä kirjoitti erittäin osuvasti petopolitiikasta.

Kansanedustaja Pentti Kettunen (ps.) kirjoitti 22.1. Ylä-Kainuu -lehdessä otsikolla: ”Vihreä terrori”. Harvinaisella tavalla ja käytännön eduskuntatyöhön viitaten Kettunen raotti vihreän terrorin muotoja, jotka yleensä eduskunnan osalta pidetään sen rahoittajilta, veronmaksajilta, visusti salassa.

Kettusen kuuluisa eduskunta-aloite ”vihreille kansanedustajille UKK-kansallispuistosta osoitettavasta alueesta, jossa nämä voisivat tutustua petojen toimintoihin ja paimentaa koppakuoriaisia,” on erittäin osuva, aloitteesta ei ole unohdettu huumoriakaan.

Etelä-Suomen Sanomissa oli 3.2. toimittaja Ari Helmisen kirjoitus, jossa oli haastateltu poromies Jouni Ahvenaista Savukoskelta. Kirjoitus oli otsikoitu: ”Puolet vasoista pedoille”. Alaotsikkona oli: ”Poromies: Suomen petopolitiikka tappaa Lapin perinteisen elinkeinon”.

Poromiehen kertoma on järkyttävää luettavaa. ”Vielä muutamia vuosia sitten Ahvenaisen porojen vasaprosentti lähenteli sataa. Yli 90 prosenttia vasoista jäi henkiin. Nyt vasoista jää henkiin niukasti alle puolet. Pedot syövät jo kesällä vasat pois.”

Kysymys kansanedustajille: Mitä järkeä tällaisessa ”poronhoidossa” on, jossa poroisännät kasvattavat joka toisen vasan petojen suihin?

Saman ESS:n kirjoituksen yhteydessä oli petokantojen kehitystä kuvaavia käyriä. Esimerkiksi ilveksen ja karhun osalta käyrät nousevat lähes kohtisuoraan ylös.

Tämä kehitys tietää poroelinkeinon loppua Suomesta! Tulevaisuuden joulupukki tulee Korvatunturilta susivaljakon vetämällä reellä. Mitä arvoisat kansanedustajat aiotte tehdä asialle?

Ylisuojellun petokannan takia ihminen on jo vaarassa Suomessa. Köyliöllä kuskataan koululaisia takseilla kouluun susien takia ja veronmaksajat maksavat tämän hulluuden. Petotutkija on todennut susia ”häviävän” vuosittain satoja jonnekin. Onko ihme?

Onko odotettava, että oma koululainen on suden suussa, kotikoirien lisäksi? Maaseudun ihmiset ovat alkaneet omatoimisesti ratkaista ongelmaa, johon virallinen taho ei halua puuttua. On huomattava, että päättäjien lepsuus asiassa on jo tehnyt karhunpalveluksen ihmisten lainkuuliaisuudelle ja kehitys jatkuu.

Toivon päättäjien heräämistä, mutta valitettavasti en siihen suuremmin usko.

Kysymys kuuluu: Ihminen vai peto? Kumpi on tärkeämpi?

Sakari Sormunen
Hollola

Kuka omistaa pantasudet?

Kotieläimillä korvamerkit ja pannat kertovat niillä olevan omistajan. Niitä hoidetaan ja valvotaan, etteivät tee pahojaan. Omistaja on vastuussa.

Ei panta tee sudesta sen parempaa tai vaarattomampaa; ette te pannoittajatkaan uskalla lähestyä sutta muuten kuin nukutettuna. Kun kerran olette karvoissa kiinni niin viekää ne omiin hoteisiinne.

Tietyt tahot puolustavat henkeen ja vereen asti petoja. Ottakoot sudet etu- ja takapihoillensa. Ei tämä ole yhtään sen hullumpi ehdotus kuin on annettu meille harvaanasutuilla alueilla asuville. Järki kai pakotti niiden päättäjien päässä, jotka käskivät aidata pihat ja liikkuma-alueet ja ihmiset pysymään aitauksen sisäpuolella vahinkojen välttämiseksi.

Herra on varjellut toistaiseksi, ettei ihmisuhreja ole syntynyt. Paljon on tehty myös työtä sen eteen. Koululaisia kuljetetaan aamuin illoin autolla kouluautolle, samoin harrastuksiin. Siinä kuluu turhaan paljon polttoainetta ja näin ollen saastutetaan elinympäristöä itsestä riippumattomasta syystä. Luonnollinen elämä niin työssä kuin vapaa-aikana on tullut rajoittuneeksi susien takia. Mielestäni on kohtuutonta, kun isännän täytyy omassa pihassaan kulkea pyssy selässä, taskulampulla valaista joka puolelle, että uskaltaa kulkea. Kuka antaa ämmille ja mukuloille tuliaseet ja mitä jälkeä siitä syntyy. Siinä voi joku viatonkin päästä hengestään.

Yrjön yönä sudet poikii, silloin susikanta moninkertaistuu. Nälkäisiä pentuja emot ruokkivat riista- ja tuotantoeläimillä. Laiduntava karja ja pienkotieläimet, koirat ja kissat, joutuvat raatelun kohteeksi. Mikä herra ja hidalgo susi on, että se saa mellastaa mielin määrin. Korkea aika puuttua susien pelinpitoon.

EU:sta on annettu Suomelle lupa kansallisella lailla säännöstellä susikantaansa. Maa- ja metsätalousministeriön päätäntävalta on riittävä yleisen turvallisuuden palauttamiseksi. Näin sanoo direktiivi, paperissa on mustaa valkoisella. Monilla Suomen alueilla tilanne on vakava, päättäjät tietävät sen. Nyt on aika toimia. EU on antanut siihen luvan.

Pikaista kansallista päätöstä susikannan vähentämiseksi odottavat lainkuuliaiset ja nekin, jotka suojelevat ennen ihmiselämää kuin petoja.

Hilkka Haapaniemi
Huittinen

Tasa-arvo puuttuu omistamisesta

Rakastuin maajussiin. Pian jätin oman työni kaupungissa ja siirryin elämänkumppaniksi ja työkaveriksi maatilalle.

Mentiin naimisiin ja saatiin lapsia. Palkanmaksu oli loppunut, olinhan jo emäntä ja osa taloa.

Karjamäärä tuplattiin ja konekantaa uusittiin. Metsää ja peltoa ostettiin aina kun tilaisuus tuli.

Kerran sitten metsäkauppaa puuhattiin ja kysäisin, etteikö nyt emännänkin nimi papereihin mahtuisi. Ei mahtunut. Isäntä häipyi vähin äänin kaupoilleen, mutta lohdutteli sitten ja pepulle taputteli että ainahan siitä metsänkulmasta olisi varaa lohkaista, jos asiat niin huonosti menisivät, että emäntä ulos saataisiin maksettua.

Miesjoukon isäntiä ja muita maaseudun ymmärtäjiä samaan kahvipöytään sattuessa puhe kääntyy aina eronneisiin pareihin. Yhtä tahtia päät nyökkäilevät ymmärrystä isännälle, joka on joutunut talosta palan emännälle luovuttamaan.

Töihin kyllä kelpaa, mutta milloin kelpaisi yrittäjäksi ja omistajaksi puolisonsa rinnalle, kirjoittaja kysyy.

Onhan hyvä, että meilläkin ollaan yhteisten avioliittovuosien aikana tilaa kasvatettu, että on sitten jotain mistä antaa, jos vaikka isäntä kiinnostuu vierasta peppua taputtelemaan.

Töihin kelpaa kyllä 7/7. Milloinka sitä kelpaa yrittäjäksi ja omistajaksi puolisonsa rinnalle?

Täysylläpito ja autoetu 15 vuotta

Pikkukylät katoavat

Kylät jotka ennen olivat pieniä ja selvästi maalaiskyliä, ovat nykyään kaupungistuneet tai kaupungistumassa.

Minusta tämä on sääli. Olen itse kasvanut pienessä kylässä ja arvostan paljon kotiseutuani, mutta kyseinen paikka on myös alkanut kaupungistua. Koulu ei ole enää kyläkoulun oloinen vaan tulee mieleen kaupungin tehdasmaiset koulut, ei ole enää samanlaista kylätuntua. En ihmettelisi vaikka kyseiseen kylään alettaisiin rakentaa suuria kauppoja tai kerrostaloja seuraavan 10 vuoden sisään.

Myös puita on kaadettu hirveät määrät. Ymmärrän kyllä että puita tarvitsee teollisuuteen ja esimerkiksi lämmitykseen, mutta eikö harvennus riitä? On hirveää katsella alueita, joilta on kaadettu kaikki metsät.

Ihmisten pitäisi ottaa tehtäväkseen suojella kyliä, jotta ne pysyisivät kylinä. Vai eikö kukaan enää välitä kylistämme?

Sanna Rusi
Lahti

Pakkovaltaa Kuopion Airakselassa

Airakselan kyläläiset ovat suhtautuneet kielteisesti rakenteilla olevaan kakkaputkeen. Kylällä kerättiin hanketta vastaan nimilista, joka lähetettiin kaupungin rakennelautakunnalle. Kylällä on noin 100 ruokakuntaa, joista 80 suhtautuu asiaan kielteisesti.

Kylän enemmistön mielipide ei näytä vaikuttavaan päättäjiin. Kaikkien alueella asuvien on lain varjolla liityttävä viemäröintiin. Herääkin kysymys: onko huomioitu asukkaiden ikä ja varallisuus, sekä rakennuksen kunto.

Lasketaan, että kun joka mökki liitetään putkeen, niin kustannukset saadaan edullisiksi. Todellisuudessa kustannukset ovat kuitenkin olleet kiinteistöä kohden suurempia kuin mitä alun perin luvattiin.

Hanke käynnistettiin kylällä hyvin hiljaisesti. Ilmoitettiin, että kylä lähtee sen myötä kehittymään. Tosiasiassa kylällä on alkanut taantuma, koulu on lakkautusuhan alla ja lapsiperheitä on muuttanut kylältä pois. Maaseudulla asuminen on jo nyt liian kallista ja kallistuu edelleen tällaisten pakkoliittymien vuoksi.

Voihan Kakka

VERKOSSA SANOTTUA

”Olisi mukava tietää, mitä suuhunsa laittaa”

Monet verkkokeskustelijat pitävät hevosenlihakohua turhana ja ylistävät lihan herkullisuutta. Itse tuotetussa tai metsästetyssä lihassa alkuperä on varmasti selvillä.

”Taitaa olla medialla uutispula... Parempaa lihaa palvattuna en ole syönyt ikinä, kuin hevosta. Jos vielä joku muistaa Kyrö-makkaran, sehän oli hevosta. Ja taitaa olla metwurstissa aika olennainen maun tekijä.

Tuntuu, että pienessä tuoteselosteessa on vain unohdettu kertoa, että voi sisältää hevosen lihaa. Mielellään jokainen haluaisi ostaa sitä tuotetta mitä haluaa. Siinä mielessä lähiruoka olisi parempi vaihtoehto”, Reponen kirjoittaa.

”Tuskin tuo hevosenliha mitään myrkkyä on, mutta olisihan se periaatteessa mukava itse päättää mitä suuhunsa laittaa”, kirjoittaa Sitä saa mitä tilaa...

Kannattaako oma hevonen viedä teurastettavaksi?

Uutinen hevosenlihan hyvästä kysynnästä mutta huonosta kotimaan tarjonnasta kirvoitti keskustelun teurastuksesta.

Harrastaja toisi mielellään hevosensa teurastettavaksi, jos siitä saisi järkevän hinnan.

”Viimeksi kun jouduin hevoseni lopettamaan ja sen teurastamoon vein, lihahinta oli 30 senttiä kilo. Nyt se taitaa olla 50 senttiä kilo. Matkakustannuksiin meni 100 euroa ja lihasta tuli tilille vajaa 70 euroa. Kannattaako? Kyllä se hevonen menee tästä lähtien omaan pakkaseen.”

Nimimerkki Yksi EU, yhtenäiset säännöt valisti lukijoita teurashevosia koskevasta laista.

”Vuoden 2012 alusta on tullut voimaan laki, joka vaatii että kaikilla teuraaksi tulevilla hevosilla on oltava EU-passi! Lisäksi tarvitaan ketjuiformaatiolomake, ja lääkityksen varoajat pitää olla umpeutuneet.

Jos hevosella ei ole asianmukaisia asiakirjoja mukanaan ja se hylätään eläinlääkärin tarkastuksessa, omistajalta veloitetaan lopetuksesta aiheutuneet hävityskulut, yleensä noin 200 euroa.”

Metsäalan innovaatiot ilahduttivat

Juttupaketti metsäalan innovaatioista toi valoa metsäläisten mieleen.

”Puusta muovien korvaajana sekä polttoaineiden (biodiesel, -etanoli) raaka-aineena on tulossa vakavasti otettava kilpailija öljylle. Siitä uusi Nokia!” rohkaisee nimimerkki Suunta oikea, vauhtia lisää!

Volvomies äityy tunnelmoimaan.

”Ai ai kun tuo juttu niin lämmittää minua. Itse olen pienestä pojasta lähtien hoitanut metsää ja metsä on antanut elämänuskoa ja tulevaisuutta. Tiedän maalaisjärjellä ja ajatuksella että metsällä on hurjan hyvät ja valoisat näkymät ja puuta tarvitaan aina. Teollisuudelta on tulossa hurjasti uusia innovaatioita ja uusia keksintöjä, joista ei vielä tiedetä mitään.”

Avoimiin metsurin paikkoihin Keski-Suomeen tuli hakemuksia jopa Syyriasta.

Maalaistollo **Juhani Jaakonsaari** Oitista intoutuu veistelemään.

”Niin ne vitsitkin todeksi muuttuvat. Kymmeniä vuosia sitten savotalle tuli kaveri kyseleen töitä. Pomo alkoi kysellä edellisistä työpaikoista, johon kaveri vastas, että Saharassa tuli oltua. Pomo siihen: eihän siellä ole puita. Kaveri siihen: ei enää.”

SUVI NIEMI